

1882-12-02

þý Á ± ° Ä ¹ ⁰ ¬ Ä É ½ ¼ µ Ä ¬ Ä · Ä ‘ . • ¾ .
þý Ä Å ½ µ ½ Ä µ í ¾ µ É ½ Ä É ½ ± ½ ¹ Ä Á ¿ Ä

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/11424>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Συγχρόνῳ οὐτε ποτέ πλήρως, τοῦτον γάρ την
τέλια, εγ ταῖς πόλεσσι τῆς, Κύ-
προις συζήτησεν. Ηντούτην την οὐτιάν
αποδίδει τοι μεταξύ της πόλεως της Αθηναίων
και της φράγκας, εἰς τοιαν
ιστοσεις ἀποίτερος εἴη κα-
ταχωρίσονται, πρὸς τὴν πόλιν
φράγκων τῶν γραμμαγ. Εγ
γραφαὶ κερυκτικαὶ ἀπηρ-
χικὰ πρὸς δύο πέντας τὴν
γραμμὴν — Αρέθρα ἐν μηνα-
τῷ πρόγραμματος γῆς ΑΛΗ-
ΟΕΙΑΣ" καταχωρίζονται οὐ-
ρέα.

AMERICA

Επιμερις Εβδομαδια.

Executive Summary of the *Australopithecus* (Editor A. G. PalaeoLogos)

Πράκτικα τῶν μετὰ τῆς Α. Ε.Ε.
συνεντεύξεων τῶν ἀντιποσεύτων
Στ. Κύπρου.

Ἐν ταῖς πρώτης συνεύτελεσί, γενο-
μένη τη 20 Νοεμβρίου 1881, ταρ-
ῆσαν οἱ Α. Μ. ὁ Αρχιεπίσκοπος,
οἱ Α. Π. οἱ τρεῖς Μητροπολίται
καὶ οἱ μὲν Θεοφίλης, Νασάρ
λης Κωνσταντίνου, Τουρκούλης
Πατσαλίης, Μ. Γ. Σπαταλλής, Χ.
Σπερρής, Λουκᾶς Πατσίου καὶ Φερ.
Φραγκίου. Ἐν τη αἷδουσῃ τῆς συν-
εντεῦξεως ὑπῆρχον δύο, τραπέζαι
μεταξὺ γραφικῆς υλῆς, οἱ ιδιαίτεροι
γραμματεῖς της Α. Ε. Ζωίτε ταῖς
θίστεις τῶν κυριοτόπων καὶ με-
τηρῶν της Εὐολάτος, τους εργάταν
αὐτῶν.

Μέτρει τῶν αὐτοπροσωπῶν εἰ-
δών τοι τὸν πατέρα τοῦ οὐρανοῦ
γε τεούσιν φυλῆν ἔτι ὁ μὲν Αρχή^{την}
επικοινωνεῖ σὺν πατέραις τοῦ πατέρων
γικῷ τῷ πατέρᾳ καὶ τῷ συνώνιμῳ
τὰ εἰπιλέγεται τῷ λαοῦ. οὐ μία-
γενεῖς γένος, οὐ μόνον πατέρων
προσωπῶν, οὐ μόνον πατέρων τοῦ
φύλακος τοῦ πατέρα τοῦ πατέρων τοῦ
χιρίου τοῦ πατέρα τοῦ πατέρων τοῦ

πόντον τον προστάτην του οποίου ήταν
κέλευθος στην απόβαση της πόλης την οποία
νομίζεται ότι ήταν η πόλη της Καρπάθου.
Ούτως οι Αρχαίοι Έλληνες έδιναν την
τοποθεσία την πρώτη πόλη της Ελλάδας.
Οτε πρόσθιαν οι Έλληνες
εντηλεύθευσαν την πόλη την οποία
ήταν

οὐκ ἔπει τῇ Υἱῷ Ἐρῷ. ὅτι ὁ λιός δυσηρεστεῖτο πολὺ διὰ τὴν αραιότερην ταύτην τοῦ καθηρωμένου οὐρανίου λατος. »

Κειτίου. — «Θὰ μήτο γαλὸν νὰ μὴ ε-
πανέθωμεν εἰς τὸ παρελθόν, ἀφοῦ
ὅ σκοτεστήματι εἴναι ν' αὐτούλλαξω
μεν τὰς ιδέας μας. Ωτὸ τὸ παρόν
καὶ τὸ μέλλον, καὶ τὸ θνατι ἀνάγ-
κη νὰ εἴψωμεν εἰς βλέψκυα εἰς τὰ
παρελθόν, ἃς γεγον τοῦτο εἰς τὸ πε-
λος μετα τὴν συνεννόησην, καὶ, ἐν
εἰπικούμεν, εἰς τὴν τούτο τελευτὴν
ον βλέψια. » — (ὁ Μ. Ἀριστοτῆς
συνοικεῖ πετκι τοῦ δέκατο παρακα-
μητέων κ. Βοριλ ἀσιτερά καθη-
ται ο περιηγητών κ. Λισταχις κατ-
απέβει ὁ ναυτικός περιβολος κ.

Κόλλιο κατών συμείωσε, καὶ απώτων οἱ θεοὶ τερός, οἱ ακματένες τῆς Αἴγας. Σύγχρονος πρινεύοντις, Επάκολουθος ἢ συγχρόνος τῶν συντάτων

Αρροτής, οἱ δικασται, τοσού
πολλούς εύρουεν ἐνταῦθῳ σίτιν ἀ-
γράφωντοι καὶ ὅλης, μικρόλη-
της, καὶ ὅμως ὁ λαὸς τοὺς εἰγέ-
νεται γενενέας

LIBRARY OF THE H. A. E. DEPT.
THE UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARIES
UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY
1970

с 1960 года сформирована
всеобщая система здравоохранения

παρελθὸν πρὸς τὸ παρὸν καὶ ἄς ἐ-
πανέλθωμεν εἰς τὸ ὡς τρῶτον τε-
θὲν ὑπὸ τῆς Α. Μακροβούτητος ζη-
τῶντος τὸν οὐτόν.

περιτίχως. Ταῦτα μὲν εἴτε περὶ
τορεῖ γὰρ εἶδε τετελεσθέντος γεγονός.)
Κίτιου. Σίγουρον διηγήσομαι γὰρ εἶδο
ὡς τετελεσθεντὸν γεγονός, καὶ δέν
δια γνωματεύοντο πρότερον ἡ Α. Εἴ
περ τοις κρίθησι τριχι τοῖν μελῶν
καὶ τῶν καθηκόντων καὶ δικαιο-
μάτων αὐτῶν; »

Δημοστής: (Άργει ᶻτι δὲν δύνα-
ται μή εἰσπράξειν καὶ τὰ περιττὰ
εργατικά ποιεῖται πρὸς τοὺς οἰκουμενικούς
τομούς, προσέταξεν τὴν αὐτοῦ συντομία
τοῦ Διατάξεως παραδόσιαν τοῦ πατριαρχείου
τοῦ Αγίου Παύλου την οποίαν τοῦ Αρχιεπι-
καθηλευτικού πατριαρχείου τοῦ Αγίου Παύλου

xiāngtǐng sāc

(Πτο ήδη ἀργὰ καὶ ὁ κ. Περι-
ττάνγης εἶπεν ὅτι διὰ νὰ μὴ θαρρ-
ωσιν, ἐπὶ πλεόντην Α. Ε. ξήτουν
τὴν ἄδειαν ν' ἀποχωρήσωσιν ὅπως
πάντα γένηται αὐτὸν ἔτειν.)

πανελλήσιν αυτούς επαυτρού.)
Δομ. «Δυνάμεια να έχωρολογή-
ώμεν». (Επίσημη)

πρώτοι καὶ αὐτοὶ πρώτοι προσκεκαιωμένοι μετὰ τῆς Α. Εἰς τὸν Λόρδου Κιμβερλέου νὰ ἴναι Πρόεδρος Αγγλος, εἰς Ἐληνικὴν εἰς Ολυμπίας πάρεσθεν.

Κίτιου. «Φρονοῦμεν ἔτι τὸ μόνον
τὸν πρέπει νὰ ἐλαττωθῆναι τὰ τρω-
σοδικεῖα εἰς 4, ἀλλὰ καὶ νὰ Βοηθη-
ῶσι τὰ 6 υπάρχοντα. Εἰὰ τέτοια
ρύσσεις καὶ εἰσπροβλημάτων εἰσὶ τὰ
ευριωτέρας κόνιτσας: ἀλλά μάτιρού-
μεν τὸ νὰ γίνει εἰρήνεοδίκαιοι διὰ μου-
τῆρας οἱ διορέθεντοι μέτρα τῆς Κυβερ-
νήσεως: προτιμῶμεν τὴν ἀληγούν-
τιν, ἥν τόσον καλῶς γνωμοδοτεῖ ὁ
Ὥριος Κυβερνήτης.

Αριστος (τυπονήσας αριστανταν
ιστα ται χ. Βεβ.), «Πρόμετοι
περ τον πονταρίου, οις έκλιπ-
κουν οι υψηλοί και στην περιοχή

Κύτιον. Ἀλλ᾽ αὐτοῖς οὐδὲν πάντα τοῦτον
τρόπους ὁ Λέρδος, διότι τόπος θερίζει
τὸ εἰς τὴν χώραν, ἐνεργεῖ μονιμήρω-
ναι τὰς περιττανότες πόνησιν.
γειόργη οὐκέτιδων καὶ εύτοτε οὐκ
έννοι,» (ΔΕΙ, απόντησαν.) «Ἄν τοι
ευρίσκετο μάνεις τρόπος, διότι μόνον
εκβεβαίησθαι ύπερ τοις λαοῖς σιδηρι-
σται, χωρίς νοοῦσθαι τοις λαοῖς σιδηρι-
σθεῖσιν, τοις γενικοῖς σιδηρισταῖς.

Армията си има своята
кордиганка, която тук-тамъкъде
се използва от време у нас във военноморските
силы.

παρου. « Μήνε μέλος γένη μεταβε
νείτ πορ! προσβάτην αποτέλεσαι και
δημι. « Αλλά τι!

Digitized by Google

συνεκροτεῖτο ὑπὸ προέδρου "Αγ-
γλου. δύοΧριστ. καὶ ἐνὸς Μωάμεθ.
παρέβων. »

Αριστής. Ό Λόρδος Κιμπερλέϊ
επειδή ἔλαβεν ύπ' ὅλιν πότον μεγά-
λη είναι ή δαπάνη ὅταν ἐφετιθάλη-
τις ύποβεστιν εἰς Λονδίνον, ἐθεώρησε
καλὸν νὰ συχροτητᾶται τὸ Ἐφετεῖ-
ον ἐξ ἀνθρώπων νομοκαθῶν ἄγ-
γλων».

Κιτίου. «Οταν τις ἤναι τύμιος καὶ γνωρίζῃ καὶ τοὺς νόμους καθ' οὓς θὰ δικάζῃ, νομίζουμεν ὅτι ἐπιτυγχάνεται ὁ σκοπὸς τοῦ Λόρδου Κιμβερλέν, ὅστις ὑποθέτων ὅτι δὲν ἔχομεν τοιούτους, προτείνει κατ' ἀνάγκην τὸ μέτρον τοῦτο, ὅπερ ἀμολογεῖ ὡς μὴ εὖ εἴργεται ικόν.»¹ Αρμοστής. «Διὰ μικρὰς δίκας εἰναι ἀρμόδιοι μάλιστα οἱ ἐντόπιοι, ἀλλ᾽ οὐχὶ ἐπὶ μεγάλων καὶ πολυπλόκων.» (διμιλεῖ μετὰ τοῦ κ. Βόβιλ, ὅστις γράφει τι.)

Κίτιου. «Ἐχομεν καὶ νομοράθεις διπλωματούχους πανεπιστημίων καὶ ἐντοιχεῖς ἀνθρώπους τοῦ ἴσχυοντος νόμου καὶ εἰναι ἀρμόδιοι ἐφ' ὅσον ἵσχει ἡ τουρκικὴ νομοθεσία. »

Αρμοστής. «Ἐν τούταις αὐτῇ
εἰναι ἡ γνώμη τοῦ Λόρδου Κιμβερ-
λέυ καὶ γράψατε ἐκθεσιν καὶ περὶ
τούτου, ἂν θέλητε.»

Κιτίου. «Εύχαριστούμεν· ἀλλ' ἐ-
πιθυμοῦμεν νὰ γνωρίζωμεν ἂν συμ-
ψωνή μεθ' ἡμῶν· ή Υμ. Εξ διότι
ἡμὲν ἀγνοῦμεν πόσον θαρεῖ ἡ Φῆρος
Τυμῶν· διὰ τοῦτο δὲ καὶ ἐπήκοσα-
μεν ν' ἀνταλλάξωμεν τὰς ἔρεας
κας πρῶτον μεθ' ὑμῶν, διὰ νὰ ὅμω
μεν εἰς ποια συμφωνεῖ μεθ' ἡμῶν
καὶ εἰς ποια ὅχι. — Απὸ τοῦ 1879
πεδόνεαμεν παγκύπριον ἐκθεσιν πε-
ρὶ τῶν ἀναγκῶν τοῦ τόπου καθ' ἡ-
μᾶς, καὶ οὐδὲν συεῖσθαι ἐπετεύχθη
καὶ διὰ τοῦτο ύριστανται, ὡς εἴ-
τε καὶ η Α. Μακαριότης πρότερον,
αἱ αὐταὶ ἀνάγκαι.»

Αρμοστής. «Δέν δύναμαι νὰ υποτελέω ὅτι θὰ συστήσω τὴν γνώμην ταύτην, διότε δὲν γνωρίζω ἀντὶ θέλη ὁ λαός τούναντίον μάλλον ταῖς εἰς ὑπαλλήλους "Αγγλους" ἐλέγχῃ πολλάκις ὅτι οὗτος προτιμᾷ τοὺς "Αγγλους" ἀντὶ τῶν ἔντοπιων, οὐδὲν κάμνει ὁ λαός πολλὰ παραπονα.»

Σημαντής. «Κατὰ τῶν καθηρῶν καὶ τῶν νῦν δικαιοτάτων μάλιστακαι

(ἔπειτα συνέγεια.)

(Ἐπεται συνέχεια.)

ΔΙΑΦΟΡΑ

Τῷ Τρίτῳ δούλειον εἰς τὴν πόλην ἡμῶν ἐκ τῆς δινάρι τῆς ἑπαρχίας τεριοδίας του ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κιτίου.

Калъ икона греческая, писаная;

δημοσιεύονται αἱ σχετικαὶ διατάξεις περὶ τῶν ἐπὶ θύραις δικαστικῶν καὶ ἀλλων μεταρρυθμίσεων, ἐκτυπούμεναι ἦδη ἐν τῷ κυβερνητικῷ τυπογραφείῳ ἀγγλιστὶ, εἰλικρινοῦσσι καὶ τουρκιστὶ. Αἱ ἐν λόγῳ μεταρρυθμίσεις τίθενται εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τῆς ἡ προτεγοῦσσι Υιονθεαρ. ε.ν.

Μεγάλη ἐλπίς ὑπάρχει ὅτι τα
ἀτμόπλοια τῆς ἐταιρίας, Παπαζή-
άννη θὰ προσεγγίζωσιν εἰς τὴν ἡμε-
τέραν πόλιν κατὰ δεκαπενθυμερίαν.
εὐχόμεθα ὅπως αἱ πρὸς ἐπύτευξιν
τούτου ἐνέργειαι τελεσφορήσωσι,
καθότον οὐκ ὀλίγον ὥρεληθήσεται
ἐκ τούτου τὸ ἐμπόριον.

Ἐν τῷ τελευταίῳ φύλλῳ τῆς ἐ-
φημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἀναγι-
νώσκουμεν διάταξιν, καθ' ᾧ Κυπρί-
ακαὶ διαβατήρια δὲν θέλουσι διδο-
σθαι εἰς οὐδένα, ἢν δὲν φέρῃ ἀπό-
δειξιν ὅτι ἐπλήρωσε πάντας τοὺς
φόρους του· διὰ τοὺς πρὸ τοῦ 1882
φόρους, τὸ πιστοποιητικὸν τῆς ἐ-
ορλήσεως τῶν φόρων δύναται νὰ
διοῖηται ἡ παρὰ τοῦ μ. ο υ κ τ ἀ ρ η
παρὰ τοῦ ἀρμοδίου εἰσπράκτορος
τῶν φόρων, ὡς ὁ διοικητὴς θελεν
έγκρινη· διὰ τὰ 1882 καὶ μετά
τοῦτο ἔτη, τὸ πιστοποιητικὸν δέον
νὰ προέρχηται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου
εἰσπράκτορος τῶν φόρων.

Ἐπειδὴ ἐν τῷ ἐν Λευκωσίᾳ κυ-
βερνητικῷ κήπῳ ὑπάρχουσι πέριο-
τεύοντα δένδρα, ἡ Α. Εξ. εὑρε-
στήθη, νὰ ἐπιτρέψῃ ὅπως παρέχεν-
ται διωρέαν τοιαῦτα εἰς πάντα, ὅ-
στις θέλει ζητήσῃ τοιαῦτα διὰ με-
ταφύτευσιν· τὰ δένδρα ταῦτα εἰναι;
ἄκακίαι, εὐκάλυπτοι,
Gasuarina καὶ Tilia. Πάσα
αἴτησις πρέπει νὰ γείνη πρὸ τῆς
31 Δεκεμβρίου 1882 πρὸς τὸν "Αρ-
χιδαστονόμον" κ. E. Dobbs.

Ἡ τολις ἡμῶν προτίθεται καὶ
πανηγυριστὶ λαμπρῶς τῇ 1)13 προ-
εχοῖς Δικαιοβρίου τὴν πολυτροχού-
τηρίδα τῆς εἰς τῷ δημόσιῳ τολίῳ
κὸν βίον εἰσόδου τοῦ μεγάλου πατέρος
καὶ πρωτοποιηροῦ τῆς Ἀγρια-
ας γεραροῦ Γλάζοτώνος, τούτο δὲ
μανθανούμεν ὅτι οἱ πράξαις καὶ ἀ-
λλα μέρη τῆς νήσου. Ή διδοὺς τῆς
εὐγνωμοσύνης ἐν πάντι καὶ πάντοι-
τε θεωρεῖται βεβαιώς μαθήματα οι-
ρὸν καὶ ἀπαράβατον ὃν πάντος
γραπτοῦ καὶ ἀγράφου νόμου, οὐλᾶς
ιερώτερον καὶ ἀπαραβατώτερον ἀ-
ποδινεῖ, ὅταν ἡ εὐγνωμοσύνη προ-
καται νὰ εὑδαιχθῇ εἰς ειργυστεῖς
ἀνθρωπάτητος.

Избранные вибраторы 21

ταξίς τοῦ «Στασίγου» σπώως, εύαρε-
στουμένη, διαφωτίσῃ ήμᾶς περίτης
έννοιας τῆς ἐν τῷ τελευταῖσι φύλ-
λῳ τοῦ «Στασίνου φράσεως «Ταῦ
τά εἰσι τοσοῦτον ταπεινῶς καὶ με-
τά τινες ἐπινοίας(!) ἀστέρου εἰρη-
μένα, ώστε θὰ προηροῦντο(!) οἱ κα-
λῶς νοοῦντες(;) τι ἔστιν ἔθνικὴ φι-
λοτιμία(!) νὰ μὴ ἕκουσι ταῦτα,»
ώς καὶ ποίας ἐκ τῶν ἐννοιῶν τοῦ
ἐν τῷ ΦΙ αριθμῷ τῆς «Ἀληθείας»
ἀρθροῦ νομίζει δικαιολογούστας (φυ-
λαττομένων, ἔννοεῖται, τῶν κανό-
ων τῆς λαγυχῆς καὶ τῆς καλῆς τύ-
πτειως) τὴν παραδοξὸν ὑπὸ πολλὰς
ἐπόψεις ταύτην περιόδον· ἄλλως, ὁ-
μολογοῦμεν ὅτι οὐδὲν αποτοῦρεν νὰ
συζητήσωμεν μετὰ τοῦ ἀξιολόγου
«Στασίνου» ἐπὶ οἰουδήτινος ζητή-
ματος.

Η αξιότερης Σύνταξις της ἐν
Λευκωσίᾳ συνάδελφου «Ν. Κεττού»
μεγάλως άδικε τηνδια παραπομπή
ἐν τῷ ύπτι ἀριθμῷ 40 φύλακας αὐτῆς
(ὅπερ σήμερον ἔκάθιστεν) την «Αλη-
θείαν» ὡς ἀνακαρδούσιν.

Ἐν τῷ ὅπι ἀριθ. 95 φύλλῳ η-
μῶν (9· οκτωβρ.) ὑπεριμνήσκομεν
οὐτὶ «Ἐπειδὴ παρῆλθον αἱ διαικοπαὶ
τῶν μαθημάτων καὶ ἀπὸ μηνὸς ἡ-
δη εἶναι ὁ ὄρισθεις ὑπὸ τῆς Α. Μα-
καριότητος ὡς ἀφιεσθεὶς χρόνος τῆς
ἀπαντήσεως εἰς τὴν γνώστην επι-
στρέλθην τῆς Α. Εξ... θεωροῦμεν κα-
θηκον ἐπιβαλλόμενον νόο πραγμα-
τευθῶμεν δι' ὀλίγων τοῦ ὑμίτης
σπουδαιότητος τοῦτο θέμα, ὅπως,
ἄν μή τι ἄλλο, ὃς μὲν ἀρρό-
μη νείσαρμοδιωτέροις οὐ-
χιμῶν νασκεψθῶσιν αἰ-
έτενε γχωσιτάζεπανα-
τούχρισεις των.

Ἐχούτες ὡς δεδομένον τὴν ὁλοκλήρωσιν τῆς Α. ΕἼ-. ὅτι ὑπάρχουν πάρενθητικοὶ συνδετικοὶ χαρακτήρες καὶ τὴν εργασίαν ὑπὸ τῆς Α. ΕἼ-. επιλογήν επιβιβίζουν της ἀρτεμίσιας τούτων, ἀς υποτίθουν ὡς τὴν μόνη ἀρμότην, οὐ τὴν οὐρανίους πλανητίους ἀπορρίπτει τὴν συνορθίαν, τὴν προτεραιότηταν της Κομεστίσιας, εἰλέγοντας ὅτι ο διορθωτὸς τοῦ ἐγγύου περίου, ὡς τελικού φόρου τῶν συνδετικῶν, εἶναι οὐκτόπολις καὶ μηδὲ καὶ τοὺς συντελταὶς ἔμενε, οὐ τὴν ἀνομίαν τὴν σφραγίδαν πορθεῖσσαν συνορθίαν. Αὐτορεσούλευτος καὶ παραστριγεῖται τοις ὡς τοῦ θεοῦ αἱ τιαὶ τῆς πόρου τοῦ Χ. Στηθεροῦ διατοπίκης τῶν ἔργων τοῦ ιπτέρων σχολικῶν πόλεων καὶ γενέσιν καὶ ἐν τελεί βυράπολευτος. Αὐτὸς τῆς Διοκλητίου σώμα σετός, ἐν διατεττετεῖ ἐν τῷ πόρῳ τοῦ Α. Μακαριστοῦ στρατοῦ της διδύμους τῆς πατρίδος (της Βασιλείου), πρώτης νῦν (τοῦτον τὴν συμπλοκὴν εἴλα λεγειν τοῦ προτεραρχοῦ

καὶ νὰ καταργήσῃ τὴν ἀργόμεσθον θέσιν τοῦ «Γενικοῦ Ἐφόρου κ.λ.π.» Μετ' εὐχαριστήσεως δὲ μανθάνομεν ἐκ τῆς συντόμου ἀγαλύσεως τῆς φίλης συναδέλφου «Ν. Κιτίου» ὅτι συμφωνεῖ ἐν τῷ γενικῷ ἡμῶν τούτῳ συμπεράσματι. "Όταν ὑμᾶς, περιμείναντες εἰς μάτην νὰ μάθωμεν ἐκ τῶν ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσιν ἡμῶν ἔκδιδομένων φύλλων τὴν ἐπί τῆς ἔκτιμήσεως ἡμῶν ταύτης κοινὴν γνώμην, τῶν ἄλλων πόλεων, εἰδομεν ἀντὶ τούτου ριπτόμενον εἰς τὸ μέσον τὸ ἔκχλησιαστικὸν ζῆτημα, ἐξ οὗ ἐφοδεύμεθα καὶ φοδεύμεθα διαιρέσεις, βεβαιότατα μὲν μεταξὺ τῶν Ἀργιερῶν καὶ τοῦ λαοῦ, πιθανῶς δὲ καὶ ἐν τῷ λαῷ αὐτῷ (καὶ ἐξ ὅσων λέγει τὸ «Ν. Κιτίου» περὶ «τῶν καὶ φοδεύμων τῶν φυναζόντων ἐν τοῖς καφενεῖοις») ἢ πιθανότης ἐγέντο βεβαιότης) τότε ἔγράμμαντο τὸ ἐν τῷ Ο.Ε. ἡμῶν ἀριθμῷ ἄρθρον, δι' οὓς ἐμρεψιμοτερούμενη ἡ παρεπονούμεθα (οὐχὶ καὶ τεμεμέμφεις φέρει) πρὸς τους συναδέλφους οἰλα τὴν σωπήντων επί τοῦ κατεπειγόντος, καθ' ἡμῖς, ἐκείνου ζητήματος, προστεπαθόμαλλεν δὲ να ὑποδειξώμεν τοὺς λόγους, δι' οὓς φρονοῦμεν ὡς ἐξεθήκαμεν.

Ως προς τὸ κινηθεν λοιπὸν νέον
Σήτημα δεν διεφωνίσαμεν οὐτε καὶ
νῦν διαφωνούμεν καὶ τὸ ἀρχὺ τοῦ,
ἄλλ' εἰλέγομεν αὐτὸ πρόωρον
μόνον καὶ ὑπῆρχμεθα, στον εἴτε
τρέπεται ταῖς, καὶ τοῦ πολιτικού
λόγους δι' οὓς τὸ θεωρούμενον το-
ούτου. Καὶ μὲν αἱ θεωρίαι οὐδεὶς προ-
εκτικὸς καὶ αποκαταληπτὸς ενα-
γνώστης οὐναρταὶ νοερήσῃ μαζί-
αφωνούντα καὶ πρότυ ανθελπον
υποδειλυόντα δι' οὐδὲν ταῖς οὐν
καὶ αὐτούς. Τρόπον τὰς οὐ-

λοιμώσε ή Γραμματική), συγχίζει πολὺ τὸν παιδα. Τώρα δ' ὁ παῖς εἶναι ἀνάγκην μάθηγ πῶς προφέρεται ἐκαστον γράμμα. Καὶ οὗτο ἔγνωμεν ἐκ πείρας ὅτι συντείνει τὰ μάλιστα εἰς τὴν ταχείαν ἐκμάθησιν τῆς ἀναγνώσεως. Πολὺ δύσκολον καθίσταται εἰς τὸν παιδα, συλλαβίζοντα π. χ. βῆτα, λάμδα, ἄλφα, σηγμα, καὶ νὰ ἐννοήσῃ ὅτι Εξ ὅλων τούτων θὰ σχηματίσῃ συλλαβὴν βλας, ἐνῷ ἀπλούστατα δύναται νὰ ἐννοήσῃ λέγων Β, λ, α, ε, βλάς. Εἴδομεν πειταεῖς παιδας μελόντας ἀνάγνωσιν διὰ τοῦ τρόπου τούτου κατὰ τὴν πρώτην ἔξαμην τῆς μαθητείας των, καὶ ἄλλους ὀκταεῖς καὶ ἐνναεῖς διδαχθέντας ἐπὶ ἐν καὶ δύο ἔτη κιτὰ τὸν ἄλλου τρόπον, μετά μεγίστης δυσκολίας ἀναγνώσκοντας ἀναγκαζομένους δὲ εἰς ἐκάστην λέξιν νὰ φιδυρίζωσι π. χ. γάμια, ρὼ, ἄλφα, γρά, φῆ, ω μέγα, φω, γράφω κ.λ.

Ἐξακολουθοῦντες λοιπὸν τὴν παράδοσιν τῶν γραμμάτων κατὰ τὸν ρηθέντατρόποι, ἀφίομεν επὶ 2 ἢ 3 ἢ καὶ 4 ἀκούη μῆνας τὸν παιδα εἰς μόνον τὸ μάθημα τοῦτο καὶ εἰς τὰς κατόπιν ἐξ ἑνὸς συμφώνου καὶ ἑνὸς φωνήστος (Βα, Βε, κτλ.) συλλαβᾶς πρὸς ἐντελῆ καὶ ἀκριβῆ κατανόησιν τούτων, μεθ' ἣν προχωροῦμεν εἰς τὰς κατόπιν συλλαβᾶς βραδέως καὶ ασφαλῶς, περὶ δὲ τὴν β.' ἔξαμηνίαν δεδάσκομεν τὴν προφορὰν τῶν διφθόγγων, καὶ οὐτω περὶ τὸ τέλος τοῦ σχολειακοῦ ἔτους θα δύνηται ὁ παιδεῖ ἀναγνώσκει ἐλευθέρως εἰς τὸν Μικρὸν Γεωργίον, ὃν διδοῦμεν μετὰ τὸ ἀλφαριθμάτων.

2. Εἰς τὴν δευτέραν κλάσιν κατατάττονται μαθηταὶ ἀναγνώσκοντες, καθ' ἣ φθῆμεν εἴποντες, ὡς τὸν Μ. Γεώργιον Διδούλου λοιπὸν εἰς αὐτὸν "Καλὸν Πατέρα" διὰ τὴν αὐτήν εξαμηνίαν καὶ "Πάτερα" διὰ τὴν β'. Διηρίζονται μάθητακάτι οὐχάδιαν εἰς 6 γραμμῶν τὸ πολὺ, ἀλλ' ἀκολούθως ινδιάνομεν αὐτὸν μέχρι 10 καὶ 12· ἀναγκάζομεν τὸν παιδα ἢ ἀναγνώσκει τὸ μάθημα ψηφοῖς ταχέως, διότι τὸ μέσον τοῦτο ἐνρομένη ἐπενεργοῦν θαυμασίως, ἀναγκάζονται διηγώ τὸν παιδα νὰ μελετᾶ καλῶς· διότι ασφαλεστάτη ἀπόδειξις τοῦ ὄτι δὲν εμπέλετησεν ὁ μαθητής, ἵνε τὸ οταν ἀναγνώσκει μὲ τὴν αὐτὴν, φίαν σὲ τὸ μάθημα τον βραδύτητα, οὐ μὲς ἀλλο μέρος τὸν Βιβλίον του. Εἰς τὴν κλάσην ταύτην ἀρχίζομεν μὲ παραδοσιαν γραφῆς γηγενῆστες τούτην παιδας κατ' ἥρχας εἰς τὰς αἱδειας γραμμάς, ἀκολούθως δὲ εἰς τὰς κυκλοτερες, τοζονιδες, η σφραγίδες μὲ τούτο εφετειν τοὺς τρεις τρισούχους τῶν παιδῶν, διότι διωμέδα νὰ εἴτω μεγάλος θετικότητη ἔστι, η ελεῖς τῆς καλλιγραφίας εἰναι καλὴ ἐγγένειας τοῦ το χαράστειν κανονικως πάνων κυκλικήν καρπούλην γραμμήν η μόντο γινεται εκπορειας εἰς τούτου τούμονοι, ἵνε τὸν οὐσίου τὸ σφρον τοῦ ἔνος η δι τῶν 2 πεδίων το μῆρα, κυκλοτερες, πάνα δὲ μετά γραψεν δὲν εξιστεῖν καλῶς, θέλει ὑποδηματοῦ, τὸ ἀκριβέστερον δὲ συκτιγχέρ τῶν κανονικων γραμμῶν ὃν ἔτι τῷ "λίγον καλύτερον τοιούτοις, οὐδὲ γραφήν, Τοποτυπόντων" οι

μαθηταὶ τῆς κλάσεως ταῦτης περὶ τὸ τέ-
λος τοῦ σχολειουκοῦ ἔτους θέλοντι εἴ-
σθαι καλοὺ ἀναγνῶσαι εἰς ὃν "Πάππου"
ἢ ἔξιστημένοι εἰς τὸ γράφειν λέξεις με-
σαίου, τοῦδιάχισον, σχῆματος.

(ἀκολουθεῖ.)

ΠΕΡΙ ΕΥΦΛΟΓΙΑΣ

Περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς εὐθυγίας δὲτο-
πάρχουσιν ἀκριβεῖς πληροφορίαι. Νομί-
ζεται ὅτι ὁ μόσος ὅτο γνωστὴ παρὰ τῶν
Ἰουδαίοις καὶ Ἑλλησιν, οἵτινες ἔθεντον
αὐτὴν ως προελθοῦσαν ἐκ τῆς Ἰδικῆς ή
Κίνας· ἀλλὰ ἡ πρώτη ἀσφαλῶς δούσας
αὐτὴν καὶ γράψας περὶ αὐτῆς εἰπει, ὁ τ-
απτὸς Ἀρούν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κατὰ τὸ
622 μ. χ. ἀκιάσας. Τὴν πληροφορίανταν-
την ὄφελομεν εἰς τὸν Ἀραβικὸν ιστρὸν Ρα-
ζῆν· ὅστις περιέσωσεν ἀπόστολον τὸν Α-
ρούν τοῦ καλουμένου "Πανδέκτας" καὶ ὅ-
στις πρὸς τούτοις παρέχει τὴν πρώτην
ἀκριβῆ περιγραφὴν τῶν συμπτωμάτων τῆς
ἐν ἑτει 930 μ. χ. ἐνσκημάτησε εὐθυγίας.
Τοῦ δὲ διὰ δαμαλίδος ἐμβολισμοῦ ἐφευ-
ρετης ὑπῆρξεν ὁ Ἀγγλος ιατρὸς Ἐδου-
άρδος Ιενερός. Οὗτος μαθητὴς ὢν τῷ 17

62 παρά την χειρουργική θεούση γαντικά
τινα διηγουμένην στις διέμενεν αυτη διὰ
ταπός ἀπροσβλίτος ὑπὸ τῆς ειφλογίας
και ὅτι τὸ εὐτύχημα τοῦτο ἀφειδεν εἰς τὴν
Εὐθημία εὐφλογιῶδε, ὅπερ ἀντη προσέ-
λαβεν εἴη ποτε μοχολεῖτον μελέζη τοὺς
Ζοῦς. Τῷ πληροφορίν ταῦτην οὐδέποτε
ἀλησμονησεν οἱ Ιάκωποι εἰς ταύτης δὲ κατό-
πιν ἐλαβε τὴν πρώτην ἀφομηνεῖς τὴν ε-
γκαλύψιν του. Ως πᾶσι δὲ ἀνακάλυψε,
οὗτῳ καὶ τον Ιάκωπον ἣν προσοχήν, ἀλλα καὶ
Χειροβύην, αὐτὸς δὲ οὗτος ὑπειλῆθη
ποτε εἰς αὐτρικῷ συλλόγῳ μέσιτον ἄγο-
βλητῷ του σώματος ἃν εἴγκολούθια γάτα-
ονοχαλ τους ετέρους αὐτοῦ διὰ τοιντρο-
ακαρτον ὑποδεκει. Ως ἐκ περισσοῦ δὲ
πριεῖδην ὅτι πρὸ τῆς εισογωγῆς τοῦ
προφθλακτικοῦ τούτου πέσου τέλος τὸν
ἄλλον αυτοφασιν, τοις κατ ἔτος εἰσερη-
θεὶς εὐφλογια τῷ Βαρώπῳ και τανατοις
μεντι κεφαλή τετισαν θύμα-α αυτης Οὐ-
τως οὐτῇ αὐλή της Αυτοτιας απέθανε
αυτης Ιωσήφ ο Α. και μετ αυτον 6 αρ-
χιτόκεις και πρυτανικοισαν. Η διηγη-
κούστης Μαρία Θηρετία προσέλαβεν
ὑπὸ την νόσου κατα τὸ 50 ἔτος τῆς ζωῆς
καις, τοχε τὴν ἀτυχίαν την Ζούρη δια την
τοῦ πατέλειου της τοις περιβόλιον
αῦτην πελλότερον μετατοπισθησαντες
τοις Κατερίνης την ονομασίαν του Ιω-
ακοβίου ον ονταντι εἶπον τοις πατέλοις
δε τοις ο ΡΕ. Απαρτηκος ειπεν αυτο το
64 Ετος της θλιψεως του. Τῷ Ρωμαίῳ
τέκνῳ μετα προσβλήση της πάτης πέσει
οι αποστόλοι Παύλος ο Β. και Τερενίους
ο εἰκόστηρος της Σεπτεμβρίας και στοις Βιβλίοις,
εν Ολλανδίᾳ η πατέλη ειπεν οι πο-
τακοις ο πατέλη, η πάτη, η πατέλη, η πα-
τέληρος τοι Γερμανος Τ. Λόγω η
οντος προσβλήση την πατέλην μετα την α-
πο μητέτερη προσβλήσην ειπεν Τιμοθέος
της Βιβλίου.

“Ολοι μοῦ λέγουν “έπαυσεν η Λύρα μου να φάλλει,”
ἀλλὰ κάπεις τὸ χέρι του στὸ στήθος μου φεύγεις;
καπεις δὲν ἐδοκίμασες νὰ φάξῃ τὴν καρδιά μου
ἔχω κ' ἔγω ταῖς πίκραις μου, ἔχω τὰ βάπτια μου.
λύπη Εαρεὶα στὰν θάλασσα πλακώνει τὴν φυγήν μου,
μισῶ τὸν κόσμον, δὲν μπορῶ, μισῶ καὶ τὸν Ζωόν μου.
“Αχ! πότ’ ἀπὸ τὸν κόλασιν θὰ βγῶ αὐτοὺς τοὺς κόσμους!
“Ω Μηνσα, σήκωσε αὐτὴν τὴν γυντον ὑπ’ εμπρός μου
νὰ δῶ κ' ἔγω μὲ μῆνια πατγὰ λιγάκι τὴν ἡμέρα,
νὰ μοῦ ποιεῖται καρδιὰ γὰ νὰ κυτάζω πέρι,
εἰς τὰ βουνά ποῦ φαίνονται εἰς τὴν καρδιάν μου μαύρα
πέρα ἐκεὶ ποῦ τραγουδοῦν τὰ πεύκα μὲ τὴν εύρα
ἐκεῖ, νὰ παρηγοριθῶ, τὴν λύπην μου ν' αφήσω,
ἐκεῖ, ἐκεὶ μαζὶ μ' αὐτὰ κ' ἔγω νὰ τραγουδήσω.

ΤΡΟΟΔΟΣ

Νὰ τὸ ψηλοτείχο Συντὸ ποὺ στέκεται καὶ κάτω,
ἀγέρωχο, περήφανο, καὶ ὅλο Ζωὴ γεμάτο·
ἔχει χλωρύδα τὴν ποτὶδ, τὰ σύνεφα κιρώπη,
χριστόγελο τὴν ἀνθεῖ, καὶ χρίζει τὸν χειμῶνα·
οἱ τὴν γῆν τοῦ πτυν πεικόφυτοι, τὴν γῆν τὴν ἐσκεψιμένην
ἀπὸ τὸ ρέμε τοῦ θεροῦ εἰς ἡχαρὰ χυλινή·
παῖσσον καὶ φάλλουν τὰ ποιλλία σ', τὰ δέρδρα σ' τὰ λου
καὶ τὰ συκεῖα τὸν λαδούνσ τοῦς ἔρεχοντες ποδούλωδες
τα δέρδρα καὶ τὰ χρότα του μιρώ· οὐν τὸν θέρι
ὅλαις η χαείτες γελούν καὶ παίζουν εκεὶ πέρα·
Ἐτεί μὲν ζωταγῆν φωτεῖραν παντοῦ λέγει η φύσις,
“αφες τού κοσμού τὸ ἔλα δια μαζί με εις τὰ ζητοῦς·
ξταυτὸν εἰς τὸν κάμπον τοῦ δέρμα μοσχαῖς μιράσι,
παντὶ τού γλυκοδαληματῶν πάνταν μινυριναῖς,
εκεῖ δέποις ἀκούισται τῆς φύσεως τραγοῦδεα,
μεσσούστον ἰστεῖ, σ' τῷ Φρούρῳ, στα χωραὶ τοῦ λαδ
σαν σγελαδεῖς καταπλάκες τοῦ Βάσκουν μαζεύεις·

εἶτα τῷ Ἀγγελῷ αἱ σκῆναι εἰσὶ τὰς ποτημάκους· γραπτὸν δὲ Ι.Ι.
ἔκει οἱ Ἀγγελοὶ οὐκέται, διαφορεταίνονται, πολλούντες μέσον
γλυκούρουφων τριῶν πτυχῶν τοῦτο στοὺς τρεῖς Εὐαγγελίους· πρώτην μόνη
ἔκει συνυπαστρεψονται, καὶ οὐδὲν τρικαθάδιον τούς.
Ἐξιστορίην τὰς μάχας τοὺς καὶ αὐξανούσην χαραντούς
ἔκει γελῶν καὶ χαίρονται στα χωραῖς Εὐαγγελίους· πρώτην μόνην τούς
θύει μου τὴν Ζωὴν γλυκόδην, Ζωὴν επιτυχούσην· πρώτην μόνην τούς
σειρήνων χαρίσκων καὶ πάνω ζεῦνται αὖλοι, στενοῖς κηρύζονται
καὶ Τερροῖς τὴν Επιπονοῦσαν Βασιλεῖαν· Γελαστήρεις δὲ· Ο
στοτοῦτο δερπατοῦτο μητρὸς Περσεύδης ποτίσσεται μοτρίνην
καὶ μοιαίτε τοῦτο τρόπῳ· οὗτος τελευτεῖς πλούτοντας μεττελεύτεις
θάνατος μεγάλην πάσχειν περιβαλλοντες τραύματα,
χορδῶνα φύγειν τούς πολλούς στο τελευταῖς τελευταῖς ποτε τοῖς
ποτε ποντὶς εἰσθεῖν τοῦτο στο περιβολόν τοῦ βράχου· πρώτην μόνην τούς
καὶ μετὰ τὴν θανάτην γλυκοκαλαμητού.

Εἶτα εἰρηνούσιον πομπεῖται καὶ εἰσιπλήσιον
κανέναι τούς επιτάπεις τοῦ περίπου θεού· οὐδὲν δέ τι
Ξένεται τοις εργάσιοις εἰσει, συμπαντούσι τοις
τοι λύτροις, ηγετούσι τοις ποτε ταχεύτατοις πετρούσι· πρώτην μόνην τούς
Σάντην περιπολοῦσι τοις προσταῖσιν τοις τελευταῖς ποτε
αποδέσποτον τοντούσι ποτε πορφύραν καὶ σφραγίδαν τοντούσι· πρώτην μόνην τούς
φαντεῖται τοῦ περίπου τοντούσι, επιπλέον τοντούσι τοντούσι τοντούσι